

‘Ολ’ή πλάσις σ’εὐλογεῖ,
βλέπει πάλι γι’ἀρπαγῆ
δτι σ’ἔχει πλάσι λύσσα.

Καιρὸς νὰ πιάσετε φωτιὰ
κι’ἡ νέα σας Ἀρβανιτὰ
ἐτίναξε τὰ κῶλα.

Μὲ χίλιμα δαδ τσακίσματα
σὰς φέρνω χαιρετίσματα
τοῦ μπάριμα τοῦ Νικόλα.

Αὐτὸς μ’ἐκείνον τὸν Ἑσσάτ σὰς ἔδωσε χαστουκιά,
ποῦ δὲν σὰς τῶδωσε ποτὲ κανὲν ἀσήμου χέρι,
αὐτὸς μ’ἐκείνον τὸν Ἑσσάτ σὰς ἔβγαλε πικλοῦνα,
ποῦ πῶς θὰ τὸ πηδήσετε κανέννας σας δὲν ξέρει.

Τὴν πάθατε μὲ τὸν Ἑσσάτ, Μαργάρε διπλωμάτη,
κι’ἀλλάξατε τὸ χυδῶμα σας,
κι’ἀνοίξατε τὸ στόμα σας
μὰ παθαμὶ καὶ κἀτι.

Ἀρβανιτῆς Βασίλειο μοναδικὸ γυρεῦσατε
κι’ἔλο μὲ τοὺς φρατέλους μας τὸ κρυφομαγερεύσατε.
Ἄλλ’ὁ Νικόλας ἔξαφνα μονάχος τὸ σκαρόνει
χωρὶς κορῶν Ἀυστριακῆ καὶ δίχως μακαρόνι.

Ποιὸς ἐπίστευε ποτὲ,
Κόμη μας ἀγαπητέ,
δτι στὰ θελήματά σας δὲν θὰ βρῆτε πειθηνίους
μῆτε τοὺς Μαυροβουνίους;

Σεῖς πανόσχουροι Κουρσάροι
μὲ τὸν γέρο πεισματάρη
τὴν ἐπάθατε καλά.

Φιτὸ στὸ κάθε θελήμα σας,
καὶ γι’αὐτὸ τὸ πάθημά σας
κι’ὁ μικρότερος γελᾷ.

Οἱ μικροὶ Μαυροβουνιώταις
σχιζοῦν τῆς τραναῖς σας νόταις,
κι’ὁ Νικόλας σὰς οὐκτελεῖ.

Δὲν ἀκούν καμμιὰ φοβέρα,
μὰ τὴν γράφουν ἐκεῖ πέρα,
ποῦ δὲν πᾶνει τεμπέρι.

Τώρα βλέπετε, μεγάλοι, μὲ τραβήγματα μαλλιών
πῶς σὰς μπῆκε στὸ ρουθοῦνι
τὸ μικρὸ τὸ Μαυροβουῖνι,
καὶ σὰς ἔκανε στ’ἀλήθεια μασκαράδες τῶν σκυλιῶν.

**Ἄγιους λόγους καὶ καλοὺς
λέει καὶ στοὺς Ἑταλοὺς.**

Χαιρετῶ τὸν Τζιολῆτι
καὶ τοῦ δίνω μιά στῆ μῦτη,

κι’ἄλλη μιά στὸν Τζουλιάνο
καὶ σὲ κάθε τζαφλατάνο.

Τὴν ἐπάθατε κι’ἐκείνα τῶν Μαργάρων τὰ κοπέλια,
ποῦκαναν μικροὺς μεγάλους
μὲ ψευτοπολέμων σάλους
νὰ ξεκαρδιστοῦν στὰ γέλοια.

Ὁ Μαργήσιε περνοῦτο!...
τέτοιο κάζο σὺν καὶ τοῦτο
πῶς ἐσκέφθης νὰ τὸ κάνης, πεθερὲ Μαυροβουνιώτη,
τρανιτόρε καὶ προδότη;

Ἀγαπητὲ Μαργήσιε, φρατέλο Τζουλιάνο,
ὁ γέρος σὰς τὴν ἐφτεῖασε καὶ μὲ τὸ παραπάνω.
Ὁ γέρος ὁ συμπετέρος καλὰ σὰς τὴν ἐσκάρωσε
κι’ἡ φίλη σας Ἀρβανιτὰ θαρρὸ πῶς ἐκακάρωσε.

Αὐτὸς δὲν κάνει πᾶ χωριὸ
μῆτε μὲ μακαρόνι...
ὁ γέρος τὸ συμπετέρι
καλὰ σὰς τὸ πληρόνει.

Μὲ τὸν Ἑσσάτ στὰ Τύραννα ἔαλιστηκαν οἱ τύρανοι
κι’οἱ γαυριῶντες κοίρανοι.
Μὲ τὸν Ἑσσάτ στὰ Τύραννα κι’ἐμεῖς πανηγυρίσαμε,
νιφθῆτε κι’ἀποφάγαμε, φέξετε κι’ἐγλιστρήσαμε.

Κι’ὁ προσφιλὴς σας ὁ Κιμεῶλ χωρὶς στιγμή ν’ἀργήσῃ
πηγαίνει στοὺς προστάτας του νὰ πλατασκολογήσῃ.
Κι’εἶναι τὸ κάζο δυνατὸ, κι’εἶναι πικρὸς ὁ θρηῖνος,
ἀδικοῦ τόσο τοῦ Κιμεῶλ ἐχάθησαν ἀγῶνες,
ἀπέραντον Βασίλειον ἐγύρευε κι’ἐκείνος
νᾶχη Κορῶν Ἀλβανικῆ κι’Αὐστριακαῖς κορώναις.

Κάτω κάθε σας ξεράδι,
ἀφιλοκερδεῖς ἱπποῖται,
ποῦ τὰ λυσσακά σας τρώτε
μὲ τὸν Ρήγα τὸν αὐθάδι.

Γεῖά σου, φάρ’ἐλευθερίας,
γεῖά σου, μίο μακαρόνι...
μὲ τὸν Μπέρτχολδ τῆς Αὐστρίας
τὸ φυσᾷς καὶ δὲν κρυώνει.

Μὲ τὸν Ἑσσάτ στὰ Τύραννα σαστίζω καὶ τὰ χάνω...
τώρα σὰς λένε κι’οἱ μικροὶ τρομάρα σας, φουρτοῦνα
πέρασ’ἐκείνος ὁ καιρὸς, Μάστρο Τζουλιάνο, [σας,
ποῦ τοὺς μικροὺς τοὺς γράφατε στὴν τζόγια τὴν πα-
[τόνα σας.

Μὲ τὸν Ἑσσάτ στὰ Τύραννα σὰς ἔχει σφιξεῖ τρέλλα,
κι’ἐκείνον τὸν Ἀμέλιο, τὸν ἀριστὸν μας φίλον,
ποῦ παίξει ρόλο Φασουλή καὶ ρόλο Πουλταινέλα,
καὶ ξιφουλκεῖ κατὰ σκιᾶν καὶ κατ’ἀνεμομύλων,
θέλω στὸ γέρο διάβολο νὰ τὸν ἔξαποστειλω,
κι’εἶχα διάθεσι κι’ἐγὼ
γιὰ τὸν φρατέλο Στρατηγὸ
ἀδελφικὰ νὰ τοῦλινα τὸν ἀφαλὸ στὸ ξύλο.